

عنوان مقاله:

تبیین نقش رهیافت های توزیع فضایی نیروهای وظیفه عمومی بر ارتقای انسجام ملی مبتنی بر رویکرد آمایش سرزمین

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 6، شماره 19 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید مجتبی موسوی نقابی - دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران

سید محمد حسینی - دکتری جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران

مرتضی انوشه - دانشجوی دکتری مدیریت، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، ایران.

سید علی حسینی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با توجه به موقعیت ژئوپلیتیکی و ژئواستراتژیکی ایران و تنوع قومی و مذهبی در کشور، ضرورت ارتقای انسجام ملی مسجل می شود. هدف آمایش سرزمین نیز توزیع بهینه نیروی انسانی و فعالیت-ها در فضای جغرافیایی سرزمین به منظور دستیابی به توسعه پایدار می باشد. از این رو، در پژوهش حاضر آمایش دفاعی نیروهای وظیفه عمومی در سطح کشور با توجه به دو رویکرد توزیع در پهنه سرزمین یا کمترین فاصله جغرافیایی و تاثیر این دو رویکرد بر ارتقای انسجام ملی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. روش پژوهش حاضر آمیخته اکتشافی است. در گام اول، با انجام مصاحبه با خبرگان، کارکردهای سیاسی-امنیتی و اجتماعی-فرهنگی دوره نظام وظیفه و تاثیر آنها بر انسجام ملی شناسایی شدند، و در گام دوم، با استفاده از روش تحقیق کمی، تاثیر دو رویکرد توزیع سربازان (توزیع در پهنه سرزمین و کمترین فاصله جغرافیایی) بر انسجام ملی مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به نتایج تحقیق، اگر چه رویکرد کمترین فاصله جغرافیایی از جنبه اقتصادی و اجتماعی منافع کوتاه مدتی به همراه دارد، اما از جنبه سیاسی تاثیر منفی بر انسجام ملی می گذارد و نسبت به رویکرد پراکندگی در پهنه سرزمین نمی تواند منافع بلندمدت ملی را در راستای ارتقای انسجام ملی تامین نماید.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، آمایش نظامی، انسجام ملی، نظام وظیفه عمومی، توزیع فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886202>

